

An Gelir

– eroluraz · 14 Mayıs 2015

Ecel vakti gelince, ölürüm ince ince
Damarımda dolaşan, kan durur can çekilir
Acımın kıyısına; göğsüne gömülünce
Toprağımın içine, milyon sevda ekilir.

Akşam olur ay doğar, ben güneşle batarım
Kader denen denize, yemsiz olta atarım
Türlü türlü kazâyı rızam ile tutarım
An gelir, derinlerden yıldırımlar çekilir.

Su içinde susarım, yakamoza deryâda
Karanlıklar karışır içimdeki feryâda
Kabirde yer kavgası, büyürken bu furyâda
Titreyen bir zülüften, bana ilmek dikilir.

Kadim zamanlardandır, aşkın hükmüne isyan
Sînelerin açlığı, serde sebab-i nisyan
Gülden ayrı bülbülün feryâdı Hakka âyan
Tüylerinde kırağı, sesiyle çığ dökülür.

Belli ki her sadânın bu kubbede bâdı var
Yıkılan sadâbadın elbet ki âbâdı var
Mecnûnu bâki kılan o Leylâ'nın yâdı var
Çöllerde istilası, önünde diz çökülür...

Erol URAZ 12.05.2015 Kırklareli